

Zamyslenia na týždeň po 12. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 14. augusta 2016 – 12. nedeľa po Svätej Trojici – 150. výročie smrti Dr. Karola Kuzmányho

Text: 2K 3, 4 – 11

⁴Takúto dôveru máme skrze Krista k Bohu. ⁵Niežeby sme boli schopní vymyslieť niečo sami od seba, už ako sami zo seba, ale naša schopnosť je z Boha. ⁶On nás uspôsobil, aby sme boli služobníkmi novej zmluvy, nie litery, ale Ducha. Lebo litera zabíja, ale Duch oživuje. ⁷Ak už služba smrti, literami do kameňa vyrytá, bola taká slávna, že synovia izraelskí nemohli hľadiť do tváre Mojžišovej pre jas jeho tváre, ktorý bol pominuteľný, ⁸akože by služba Ducha nebola omnoho slávnejšia? ⁹A keď už služba odsúdenia bola slávna, o čo slávnejšia je služba ospravedlnenia? ¹⁰Lebo aj to, čo bolo slávne, stráca slávu v porovnaní s touto prenesmiernou slávou. ¹¹Veď keď je slávne, čo sa pomíne, omnoho slávnejšie je, čo zostáva.

Piesne: ES č. 696, 564

Zamyslenie nad Božím slovom:

Svoje poverenie a úlohu od Pána Ježiša Krista si plne uvedomoval aj apoštol Pavel, ktorý radostne vyznal: „*Takúto dôveru máme skrze Krista k Bohu... On nás uspôsobil, aby sme boli služobníkmi novej zmluvy.*“ Toto vyznanie by malo byť aj vyznaním spoločenstva veriacich v Ježiša Krista, ktorý dnes tvoria Kristovu cirkev. Navyše je potrebné si uvedomiť, že cirkvi bola skrze Ježiša Krista zverená služba zvestovať Božie slovo a prisluhovať sviatosti. Apoštol Pavel sa usiloval pri zvesti Božieho slova o ukrižovanom a vzkriesenom Pánovi zapôsobiť nie ľudskou múdrosťou, ale zjavenou mocou Ducha Božieho. Aj keď „malá časť“ veriacich v korintskom zbore svojimi duchovnými prejavmi spôsobovala Pavlovi starosti, napriek tomu im pripomínal to dôležité, čo ich spájalo: lásku Ježiša Krista.

Žiaľ, že aj dnes sú na pretrase spory, nedorozumenia, vnútorné rozkoly v cirkevných zboroch, ako aj v cirkvi. Samotná služba v Kristovej cirkvi sa stala i stáva nástrojom na ovládanie ľudí a sveta. Mnohí si zakladáme na svojich schopnostiach, nadaní, vystupovaní, a zabúdame si priznať s Pavlom, že nie sme „... *schopní vymyslieť niečo sami od seba..., ale naša schopnosť je z Boha*“. Boh sa dal poznať starozmluvnému ľudu literami na kamenných doskách, aby im ukázal cestu k životu. „Litera zákona“ však v dôsledku porušovania ľudského hriechu svedčila o smrti. Pán Boh preto pre „slávu“ života nám poslal svojho Syna Ježiša Krista – Jeho zásluhy ospravedľujú, dávajú milosť a pomáhajú k spásu. Služba cirkvi vo svedectve Kristovho evanjelia pre svet sa stala mocným duchovným spojením i viditeľným svedectvom Božej slávy.

Mocným dôkazom takého svedectva je jedna z významných osobností našich cirkevných dejín 19. storočia – Dr. Karol Kuzmány, ktorý uzrel svetlo sveta 16. novembra 1806 na breznianskej fare. Mocou Ducha Božieho svedčil o Ježišovi Kristovi vo svojej rozsiahlej náboženskej tvorbe, poézii, próze, v baladách i esejach. Aktívne sa tiež podieľal na tvorbe *Zpěvníka*, do ktorého prispel 73 vlastnými piesňami. Tento celoživotný bojovník za práva Slovákov bol svedkom násilnej maďarizácie a spoznal nemalú trpkosť zrady a sklamaní. Profesor praktickej teológie na viedenskej univerzite, prvý podpredseda Matice slovenskej (1863), zomrel 14. augusta 1866 v Turčianskych Tepliciach. Dnes si pripomíname 150. výročie jeho smrti. Bože, pomáhaj prinášať potrebné duchovné ovocie, aby slúžilo na oslavu Teba, živého Pána. Amen.

Modlitba:

Bože, ďakujem Ti za Tvoje slovo, za moc Ducha Svätého, v ktorom dávaš nám, bratom a sestrám, silu k službe na svedectvo o Ježišovi Kristovi, našom Spasiteľovi a Vykupiteľovi. Amen.

Mgr. Vladimír Mako, námestný farár v CZ ECAV Brezno (ZVS)